

skyldig i Løsgængereri og Betleri, men heller ikke maa have „ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende)“. Paa det nærværende Stadium skal jeg indskrænke mig til at sige, at Folketinget tidligere har været imod at indføre i Loven saadanne ubestemte Værdighedsbetingelser, som have en saa stærk elastisk Karakter, at de kunne bruges og misbruges efter Kommunalbestyrelsens Skøn, at jeg i alt Fald for mit Vedkommende ikke kan tillægge denne Bestemmelse saa overmaade stor Betydning; men jeg synes, at det er underligt, at Landstinget har ønsket at indsætte en saadan Regel; jeg tror ikke, der vil være megen Sympati i Folketinget for at slutte sig til Landstinget paa dette Punkt. Hvor stor Betydning Bestemmelsen for Resten har, skal jeg ikke kunne udtale mig om, jeg er ikke tilstrækkelig kendt med den Maade, hvorpaa Loven anvendes ude i Landet, til at jeg kan have nogen Mening om, hvorvidt man — ganske vist lige imod Lovens Forskrifter derom — tager Hensyn til saadanne Momenter. Navnlig skal jeg som usagkyndig paa dette Punkt heller ikke kunne udtale mig om, hvorvidt der er mange Personer, som ville blive ramte af Bestemmelsen — med Hensyn til dem, der have drevet Erhverv ved Utugt fra det 55de til det 60de Aar kan jeg ikke tro, at det vil være et større Antal, det vil kunne gaa ud over.

Der er endvidere smaa Ændringer i det, Folketinget vedtog i Fjor med Hensyn til Enker, fraskilte, fraseparerede Hustruer og med Hensyn til forlattede Hustruer, men som jeg ikke skal opholde mig ved; det er Ændringer, som ganske vist betyde en Smule Indskrænkning i Rækkevidden af Folketingets Affattelse af Loven, men som neppe have nogen større Betydning. Større Vægt maa der lægges paa de Ændringer, som Landstinget har foretaget i Lovforslagets § 2. Folketinget havde i Fjor foreslaaet, og Regeringen har i Aar foreslaaet i det i Landstinget forelagte Lovforslag, at „Indtægter, som Andrageren maatte have gennem privat Understøttelse, Livrente, Legat, Pension el. lign. inden for et Beløb af tilsammen 100 Kr. aarlig

lades“ — det vil sige *skulle* lades — „ude af Betragtning ved Bedømmelsen af den paagældende Trang“. Dette har Landstinget ladet blive staaende med Hensyn til Indtægter gennem privat Understøttelse, men derimod med Hensyn til Indtægter, som vedkommende have gennem Livrente, Legat, Pension el. lign., har det gjort det til Genstand for et Skøn, saaledes at det overlades til Kommunalbestyrelserne, hvorvidt de ville tage Hensyn dertil. Den Ændring, som Landstinget altsaa her foretager i den gældende Lov, indskrænker sig da til, at de kommunale Myndigheder faa Ret til at lade være at tage Hensyn til saadanne Indtægter, hvilket de efter den bestaaende Lovs Ordlyd ikke nu have. Jeg siger paa dette som paa andre Punkter: „efter den bestaaende Lovs Ordlyd“, for det vil være ærede Medlemmer, der have syslet saa meget med kommunale Sager, som mange af dette Tings Medlemmer have gjort, bekendt, at man paa flere Punkter er gaaet noget ud over Lovens Ordlyd og Lovens Forskrifter.

Saa har Landstinget indført i § 4 en ganske ny Bestemmelse, som lyder saaledes: „Den Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaaret, kan af vedkommende Kommune fordres erstattet, saavel af ham selv i levende Live som i hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende i den af ham fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse har meddelt væsentlig urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller Formue“. Det er mig bekendt, at Købstadforeningen gentagne Gange har lagt en vis Vægt paa at faa en saadan Bestemmelse ind i Alderdomsunderstøttelsesloven, og det er formøntlig for at imødekomme Ønsker fra saadanne Sider, at Landstinget nu har sluttet sig dertil. Jeg tilstaar, at det forekommer mig; at det er en noget smaalig Bestemmelse, og jeg tror heller ikke, at den har nogen synderlig praktisk Betydning. Jeg henstiller til Overvejelse, hvorvidt Bestemmelsen vil være en Anstødssten for Lovens Vedtagelse her i Folketinget.

Saa har endelig Landstinget foretaget den meget væsentlige Ændring i det af Regeringen forelagte Lovforslag, at mens Regeringen foreslog, at § 4 skulde lyde